

[Socialministeren]

vens § 42 således, at man fik endnu bredere rammer end dem, der er. Det, det drejer sig om, er i realiteten at få kommunerne til at følge det, der ligger bag § 42.

Hvad angår den nyoprettede private mødrehjælp, er den for mig at se et udtryk for, at man ikke får den rådgivning og vejledning, man skulle have fra kommunal side, og det må, som jeg har givet udtryk for ved andre lejligheder, tages som en advarsel til det system, vi har. Det har for så vidt ikke noget med kriterierne for tildeling af uddannelsesmidler at gøre, men har alene noget at gøre med, at man ikke får den tilstrækkelige rådgivning og vejledning. Jeg skal endnu en gang præcisere, at jeg betragter den nye mødrehjælpsorganisation som et vældig godt initiativ.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 25

3) Til *socialministeren* af:

Torben Lund (S):

»Vil ministeren sikre, at en enlig forsøger, som falder for 9 måneders reglen i bistandslovens § 37, stk. 4, skal gives tilbud om uddannelseshjælp efter bistandslovens § 42?«

Skriftlig begrundelse

I den offentlige debat og senest i et samråd i socialudvalget har ministeren bebudet, at han tilsigter en udvidelse af adgang for enlige forsørgere til at modtage uddannelseshjælp.

I forbindelse med folketingets behandling af 9 måneders reglen i bistandslovens § 37, stk. 4, indtog relationen til bistandslovens § 42 en central rolle, idet varighedsbegrænsningen af den forbigående hjælp selvsagt yderligere har øget behovet for uddannelseshjælp til enlige forsørgere.

Torben Lund (S):

Dette spørgsmål er en vinkel af nogenlunde den samme sag. Når spørgsmålet er rejst så præcist, hænger det sammen med, at man i cirkulæret præcisere, at den omstændighed, at en enlig forsøger igennem længere tid har modtaget hjælp efter bistandslovens § 37, kan begrunde, at spørgsmål om hjælp efter § 42 tages op til vurdering. Jeg vil nu

spørge ministeren, om man vil søge at sikre, at folk, der falder for denne 9 måneders regel og dermed falder ned på en hjælp, der svarer til varig hjælp, får et tilbud om uddannelseshjælp efter bistandslovens § 42.

Jeg vil gerne yderligere spørge, om man i øvrigt har overvejelser i retning af at indføre nogle mere retsbestemte principper som minimumskrav for ydelse af uddannelseshjælp end dem, vi kender i øjeblikket.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som jeg bemærkede ved besvarelsen af det forrige spørgsmål, har der i praksis været tvivl om, i hvilket omfang man kunne yde hjælp efter bistandslovens § 42. Jeg skal ikke nu gå nærmere ind på den hensigt – det synes jeg vi har fået uddybet tilstrækkeligt under det tidligere spørgsmål – der har været bag udsendelsen. Men jeg kan sige til spørgeren – og det kan heller ikke være nogen overraskelse for ham – at jeg ikke efter de gældende bestemmelser har nogen bemyndigelse til at pålægge kommunerne at give enlige forsørgere, der falder for 9 måneders reglen, tilbud om uddannelseshjælp. Men spørgsmålet om, hvorvidt der eventuelt bør gives et sådant tilbud, er naturligvis noget, der indgår i socialudvalgets almindelige forpligtelse til at følge sagen op med rådgivning, vejledning og eventuelt andre støtteforanstaltninger.

Bistandsloven er jo ikke i sine grundprincipper blevet ændret af denne regering – det kan jeg blive nødsaget til at præcisere. Alle ved, hvor vide rammer der er for skøn på disse områder, og at man ikke kan diktere den ene eller den anden løsning. Det kan jeg naturligvis heller ikke gøre her, men jeg føler mig overbevist om, at der med den nyudsendte vejledning vil være større muligheder for, at man vil give tilbud til dem, der falder for 9 måneders reglen, om en uddannelse, når kriterierne i øvrigt opfyldes.

Hr. Torben Lund spørger, om der er nogen tendenser til overgang til mere retsbestemte principper i forbindelse med tildeling af kontanthjælp. Dertil kan jeg sige for det første, at kontanthjælpsudvalget jo har genoptaget sit arbejde, som består i undersøgelse af, om man kan formulere nogle klare regler for tildeling af kontanthjælp, og som det fremgår af den skriftlige åbningstale, vil der